

“Mína kæra Eystaravág og sandurin har vit vinmenninir hava spælt sum børn: Hans Andrias á Áarstovu, Mikael í Dávastovu, Sámal í Gongd, Palli í Dalólavastovu, Poul hjá Jóa o.fl.”

Petur Alberg uttanfyri Restorffs portur, har Hafina er nú, í 1925

til Teatersalen under afsyngelse af “Der er et yndigt Land.”

Studenterbanneret var naturligvis med i Processionen og blev siden hængt op paa Væggen i Balsalen. Først spiste man, derefter dansede man. Omkring kl. 12 blev Dansen afbrudt, for nu skulde man holde Taler og afsyng Sange. Først talte en af Komiteens Medlemmer, derefter Forfatterne L. Mylius Eriksen (kendur grønlandsgranskari), Kammerjunker Knud Banditz, Borgmester Nanche fra Korsør, Doktor Fag fra Vordingborg, stud. mag Jensen og mange flere. Mellem Talerne blev flere Sange afsungne, som var skrevet i Dagens anledning af henholdsvis Amtmand Bærentsen, Landsbrugskonsulent R. C. Effersøe og Digteren Olaf Hansen, som ikke var med, men som maatte blive ombord paa Botnia paa Grund af Upasselig-hed. Derefter fortsatte Dansen, færøsk Dans i Tinghuset og “engelsk Dans” i Teatersalen. Aa, hvor dejligt var det dog ikke at svinge sig der i den store rummelige Sal, hvor fire af vore bedste Violinspillere udgjorde

Musikken.

Kl. 4 om Morgenen gik Student-erne ombord, og hjertelige Haandtryk vekslede mellem Studenterne og Færingerne, som var blevet gode Venner i den korte Tid. Hurraraabene fra de bortdragne Studenter rungede ud i den dejlige klare Nat. Saaledes endte denne for os og sikkert ogsaa for Studenterne saa storartet fornøjelige Dag, og man vaagnede næste Morgen lidt tung i Hovedet. Nysgerrig kiggede man ud af Vinduet. Botnia var ikke mere. Den var sejlet videre for at bringe Studenterne op til Island, som var Hovedmaalet med Rejsen.

Paa denne minderige Dag kom jeg til at stifte Bekendtskab med en Lærer i Odense cand. mag. Fr. Bardram. Denne dag vil sikkert for mange Thorshavneres vedkommende mindes som en af de fornøjeligste Dage, man hidtil har Oplevet.

November

22. november ankom Dampskibet Ceres, Kapt. Jacobsen, fra København. Den kom i stedet for Laura, som stod paa Fartplanen. Af Passagerer var der mange hertil Thorshavn, nemlig Apoteker Finsen med Frue og 3 Børn, Fru E. H. Christensen, Typograf J. P. Joensen, Elektriker Johs. Joensen, Hr. Aage Keil, Frk. Sigrid Poulsen og Frk. Lise Poulsen.

Undirhald í Havn

Hr. Aage Keil er kommet hertil for at holde dramatiske Forelæsninger, og hjælpe til med Musik og Sang. Efter hvad man fortæller, skal han have faaet fri Rejse med Ceres herop mod, at han skulde underholde Passagererne under Rejsen. Han skal have været baade Smedesvend, Stenhugger, omrejsende Gøgler, Opvarter m.m.

I dag staar et Avertissement i Avisen om, at han skal holde “humoristisk oplæsning” søn-

dag den 2den December kl. 6 i Teatersalen. Billetpriserne er de samme som til almindelige Forestillinger, hvad jeg synes er for meget forlangt, da han kun skal læse “Indsigerne” op og synge Sangene deri og desuden et lille Stykke af S. Neumann samt synge nogle Revysange. Han kan spille Piano og kan slaa lille Tromme og andet paa en gang. Hvis han duer noget, er det altid rart at have en saadan Fyr, som kan hjælpe til med Musik og Sang, thi det trænger vi til.

Fyrsta stig til Tingakross

Typograf J. P. Joensen har været nede og købe en ny Bogtrykpresse med alt Tilbehør, Skrift m.m. til det nye Trykkeri, som er oprettet og som paa Nytaar skal begynde Udgivelsen af et Blad ved navn Tingakrossur, af hvilken min Bror Christen skal være Redaktør.

J. P. Joensen har været ansat paa Færø Amtstidendes Bogtrykkeri, men sagde op i Oktober for at rejse ned til at købe en ny Presse. Han skal være Bestyrer af det nye trykkeri.

Den 24. Ankom Dampmine-baaden Bekytteren hertil. Den skal vogte paa Trawlerne. Beskytteren er et kønt Skib. Den er større end Guldborgsund og ligner den meget. Bare den vil komme til at gøre mere nytte end Guldborgsund.

Den 27. Blev Bager Andreas Samuelsen gift.

December

1st ankom Dampskibet Skálholt, Kapt. Aarberg, fra København via Leith. Den medbragte den i Leith tilbageliggende Vare, som Ceres ikke kunde medtage paa Rejsen sidste Gang.

8de. Ankom Dampskibet Egil, Kapt. Endreasen, fra København via Norge. Paa Nedrejsen var denne blevet oversejlet af en anden Damper og saaledes blev en lidt forsinket. Som Passagerer medfulgte Købmand Chr. M. Christiansen (hjá Ludda í Dali) og Niels Pauli Mortensen.

9de. ankom Ceres fra Island og afgik Dagen efter til København. (Afsendte Brev til min Fætter Poul Sloan, Glasgow og C. Th. Roun & Co. København).

14de. Søndagen den 2den December kl. 6 Eftermiddag holdt Aage Keil sine Forelæsninger i Teatersalen, hvor der var meget Folk til stede. Der begyndte med Intrigerne af Hostrup, hvilket han klarede godt. Dernæst kom et lille Stykke, som ikke stod paa Programmet “En Skovtur til

Vands” af Sofus Neumann, det kom han ogsaa godt fra, ligeledes et andet lille Stykke. Til Slutning sang han nogle Revysange, som var det bedste af det hele. En af disse var Sylon, og den er strengt forbudt nede i Danmark, men her gjorde den storartet Lykke.

Det maa siges, at han gjorde det godt den Aften. Næste Søndag Aften den 9de holdt han igen lignende Forelæsninger. Denne Gang læste han “Den Tredje” af Hostrup og nogle andre Smaastykker, han gav de samme Revysange igen. Jeg var ikke tilstede den sidste Aften, men jeg har hørt, at denne Gang skulde han ikke klare det saa godt som den første Aften.

Bakar Hansen hevur undirhald

20. I gaar Aftes var der af Bager Hansen og min Bror Christen foranlediget en lille Aftenunderholdning for medlemmerne i Bager Hansens Sangkursus med Oplæsning, Sang, Musik og Dans ovenpaa det hele. Da folk altid møder en ½ time efter den fastsatte Tid blev det bestemt kl. 8½ for at man kunde begynde, naar Klokken var 9. Da den var blevet saa mange, begyndte

Kristin í Geil gjørdist ímyndin at bardaganum móti óráttvísi fyrrapartin í seinastu øld

man med “Fruhlung” af Schubert (Violin Kvartet) hvori Georg Long spillede I, Poul Restorff II, Samuel Debes III og Georg Hansen IIIL violin. Derefter fremførte Aage Keil to Romancer af Weyse, Borgvægternes Sang og “Det blanke Sværd”. Efter at det var færdigt, blæste Anton Degn 2 stykker paa sin Koronet, og saa sang Keil igen 2 Sange. (Har jeg min Baad og Sejl og mit Net o.s.v. og Husmandssang af Johs. Farrier). Han læste derefter en Fortælling af S. Schandorf: Jul i Hønsehuset, og Underholdningen sluttede med, at Poul Restorff

og Samuel Debes sang 2 Sange af Gluntarna. Oven paa det hele kom saa Dansen, som gik af Liv og Lyst. Musikken udgjordes af 5 Instrumenter, hvoraf Aage Keil spillede Klaver, Bager Hansen, G. Long, Poul Restorff, Samuel Debes og Alexander Joensen spillede Violin, Ove Lützen blæste Fløjte og jeg spillede Violincello (Ras). Vi begyndte med Bocacio Marcelven (som Polka), siden spillede vi Schlummerliede, Lustlager og mange flere, og der var altid fuldt af dansende paa Gulvet. Klokken 1 holdt vi op, og man gik saa hjem glade over den storartet morsomme Aften.

Grótu um Terje Vigen

En lignende Underholdning blev afholdt Onsdag den 14. f.M. Blandt andet læste min Broder, Christen, Henrik Ibsens dejlige Digt “Terje Vigen” højt. Under læsningen skal lille Elsa og Marie paa Bakke have grædt. Og det er næsten ikke til at undres over, at to saa poetiske Sjæle blev rørte over det, thi han læste det udmærket.

2 Juledag dansede vi engelsk Dans i Teatersalen. Meget morsomt.

Nýggjárshald í 1900

Nytaarsaften hørte man en masse Skud. Kommunalbestyrelsen skulde brænde 4 Tjæretønder, 2 paa Skansetangen og 2 paa Viðanes, men da Vejret ikke tillod det, blev det udsat til Nytårsdagsaften.

Klubben skulde ogsaa have Fyrværkeri, der skulde været ankommet med Dampskibet Risø, der skulde komme med Juleposten, men det var ikke kommet til noget Nytaarsdagsaften, som derimod havde været egnet dertil. Vi var til en Sammenkomst i Afholdshuset, hvor vi først Aad Smørrebrød og drak The til, og siden holdtes der mange Taler og blev Sungne Sange.

Saa begynder vi paa det 20de Aarhundrede.

Tingakrossur kemur út Nytaarsdag 1901

Om Aftenen engelsk Dans i Theatret til kl. 3. Uhyre morsomt. Samme Aften udkom første Nummer af Ugebladet Tingakrossur, som min Broder Christen redigerede og som udgives af Aktieselskabet Fram. Det første Nummer gjorde storartet Lykke og der fandt en rivende Afsætning sted fra Trykkeriet.